06/06/2023

Η δυνατότητα γνώσεως της αιωνίου αληθείας, της οντολογικής αγάπης και της αληθινής ενότητος

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Εορτάζει σήμερα πανηγυρίζουσα η Αγία μας Εκκλησία την κάθοδο του Παναγίου Πνεύματος. Δεν είναι, βεβαίως, η ημέρα της Πεντηκοστής η γενέθλιος ημέρα της. Και τούτο διότι δεν γεννάται κατά την ημέρα αυτή η Εκκλησία, αφού οι ρίζες της είναι βαθειές. Ευρίσκονται μέσα στον χώρο του Τριαδικού Θεού, μέσα στην κοινωνία Αυτού μετά των Αγίων Αγγέλων και του πρώτου δημιουργηθέντος ανθρώπου από τον Τριαδικό Θεό. Όμως, διά της παρακοής του ανθρώπου διεσπάσθη η πρώτη Εκκλησία και έτσι έχουμε κατόπιν την στροφή του

ανθρώπου και της κτίσεως ολοκλήρου κατά του Θεού.

- Γράφει ο Αρχιμανδρίτης Κύριλλος Κωστόπουλος, Ιεροκήρυκας της Ι. Μ. Πατρών, Δρ. Θεολογίας

Για τον λόγο αυτό, όταν λέγη και υπόσχεται ο Θεός στον άνθρωπο ότι θα κατέλθη ο Υιός και Λόγος του Θεού Πατρός, για να σώση και λυτρώση τον άνθρωπο, τίθενται και πάλι τα θεμέλια της νέας Εκκλησίας. Και όντως κατέβηκε ο Υιός και Λόγος του Θεού Πατρός, για να σώση και να λυτρώση τον πεπτωκότα άνθρωπο. Πάνω σε αυτή την βάση της Ενανθρωπήσεώς Του έφτιαξε και πάλι το σκάφος της Εκκλησίας, το οποίο οδήγησε στον χώρο της σωτηρίας και λυτρώσεως, αφού κατά την ημέρα της Πεντηκοστής έρχεται το τρίτο Πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, το Πανάγιο Πνεύμα, το εκπορευόμενο εκ του Πατρός και αποστελλόμενο υπό του Υιού και Λόγου του Θεού Πατρός και γίνεται η ψυχή του μυστικού Σώματος του Χριστού, της Εκκλησίας.

Ως αποτέλεσμα τούτου του κοσμοσωτηρίου γεγονότος εξέλιπε η σύγχυση. Τώρα υπάρχει ένωση. Το Πανάγιο Πνεύμα ένωσε τους πάντες. Υπάρχει μία γλώσσα, η οποία γίνεται κατανοητή από όλους. Κι αυτή είναι η γλώσσα της αληθείας και της αγάπης. «Όταν δε έλθη εκείνος, το πνεύμα της αληθείας, οδηγήσει υμάς εν τη αληθεία πάση» (Ιωάν. 16, 13) και «εντολήν καινήν δίδωμι υμίν, ίνα αγαπάτε αλλήλους» (Ιωάν. 13, 34).

Μέσα στην Εκκλησία αποκαλύπτεται ολόκληρη η αλήθεια. Ο άνθρωπος πλέον γνωρίζει τι είναι αλήθεια και συνεπώς όποιος θέλει να λυτρωθή και να σωθή μόνον μέσα στον χώρο της αληθείας, που είναι η Αγία μας Εκκλησία, θα ημπορέση να το επιτύχη, γιατί μόνον εκεί θα ημπορέση να καταξιωθή ως οντότητα και άρα να επιτύχη την λύτρωση και την σωτηρία του.

Αλλά και με την αγάπη συμβαίνει το ίδιο. Όπου κι αν στραφή ο άνθρωπος, όποια μορφή αγάπης κι αν ζήση, δεν θα ημπορέση να βιώση την αγάπη του Δημιουργού Του, δηλαδή την οντολογική αγάπη. Τούτο θα συμβή μόνον μέσα στον χώρο της αληθείας που προαναφέραμε, μέσα στον χώρο της Τριαδικής εκκλησιαστικής κοινωνίας.

Στην σύγχρονη κοινωνία επικρατεί και κυριαρχεί, δυστυχώς, η σύγχυση. Ο άνθρωπος είναι διηρημένος, είναι διεσπασμένος – διχασμένος ως πρόσωπο, ως προσωπικότητα. Δεν ημπορεί να «μαζέψη» τον εαυτό του, τον νού του, την διάνοιά του, το θέλω του. Δεν γνωρίζει τι θέλει, τι σκέπτεται, τι λέει, τι θέλει να πη. Υπάρχει μέσα σε μία παντελή σύγχυση. Ενώ, αν το θελήση, ημπορεί να ζήση εν

κοινωνία, ημπορεί να αντιλαμβάνεται και να επικοινωνή με τον συνάνθρωπό του. Ημπορεί να ζήση ενωμένα, κάτω από μία καταληπτή γλώσσα. Κι αυτή η δυνατότητα, όπως τονίσαμε πιο πάνω, δίνεται μέσα στον Εκκλησιαστικό χώρο, ο οποίος είναι ο χώρος του Αγίου Πνεύματος, εκεί όπου υπάρχει η γλώσσα της αληθείας, της αγάπης και της ενότητος.

Έτσι αυτές τις ημέρες που εορτάζει και πανηγυρίζει η Αγία μας Εκκλησία μας δίδει μία ευχή: Να μας αξιώση ο Τριαδικός Θεός διά της Χάριτος του Παναγίου Πνεύματος να γνωρίσουμε την αλήθεια, την αγάπη, την ενότητα μέσα στον χώρο που υπάρχει το Πανάγιο Πνεύμα, μέσα στον χώρο της Εκκλησίας μας.

Κεντρική φωτογραφία: Εκκλησία στον Αποκορώνα Κρήτης. Πηγή: el.wiktionary.org

Πηγή: pemptousia.gr